

N. K. KRUPSKAJA ja V. I. LENIN
M. I. ULJANOVALLE

Belgia. Bryssel. Nti Uljanova.
 A M-lle Marie Ouljanoff. Rue des Minimes, 40.
Bruxelles, Belgique

Maaliskuun 7 pnä.

Manja rakas, tällä kertaa olen taaskin syypää suureen myöhästymiseen, mutta älä ole vihainen. Kirjeesi tuli juuri ennen vieraiden saapumista. Olimme päättäneet juhlia las-kiaista komeasti ja kutsua vieraiksemme kaikki kaupunkilaiset (6 henkeä)*. Rauhallinen Shushimme muuttui ker-ralla väkirikkaaksi ja meluisaksi. Ajan vietimme juhlimalla oikein toden teolla ja 5 päivää meni ihan huomaamatta. Viimeisenä päivänä saapui vielä Mihail Aleksandrovitsh (hän on nyt läheisin naapurimme ja toivomme, että tulem-me tapaamaan häntä usein, hän asuu 35 virstan päässä meistä). Vieraiden lähdettyä emme voineet pitkään aikaan rauhoittua. Nykyisin Volodja on syventynyt kokonaan kir-joittamaan artikkelia vastaukseksi Struvelle. Yhä vain se ikuisesti uusi markkinakysymys. Volodja joutuu nähtävästi uhraamaan paljon aikaa polemiikkiin puolustaakseen aja-tuksia, joita hän on esittänyt „Tutkielmissä”. Hän aikoo kirjoittaa vielä Kablukovista. Minulla ei ole erikoisia töitä, lueskelen vain yhtä ja toista. Olen ollut jo kokonaista 10 kuukautta Shushissa enkä ole vielä ehtinyt tekemään mitään, olen aina vain aikeissa. Ilmassa on kevättä. Joella on jo jään päällä vettä jatkuvasti, pajuissa varpuset sir-kuttelevat hurjasti, härät kulkevat kylätiellä ja mylvivät, ja emännän kana kaakattaa uunin alla aamuisin niin, että siihen aina herää. Kylätie on lokainen. Volodja on alkanut

* Ks. tätä osaa, s. 172. *Toim.*

puhua yhä useammin pyssystä ja metsästyssaappaista, minä ja äiti aiomme ryhtyä jo istuttamaan kukkia. Tästä kuvauksesta voit saada käsityksen ajanvietostamme sekä siitä, että aineistoa kirjeitä varten ei ole kovinkaan paljoa. Kirjeestäsi päätellen sinun elämäsi on meidän elämämme täydellinen vastakohta: ympärillä on liikettä, elämää. Olet alkanut nähtävästi jo tottua paikalliseen elämään, olla mukana sen riennoissa. Leikkeistä suuri kiitos, lähetä lisää. Harmittelusi, ettet taida ranskan kieltä, saattaa vieläkin huonompaan valoon minun ja Volodjan surkean kielitaidon, hän taitaa vielä vähän paremmin, mutta minä lopen huonosti. Saimme nyt Turgenevia saksan kielellä ja aiomme ryhtyä kääntämään venäjystä saksaksi, mutta toistaiseksi meillä ei ole sanakirjoja eikä kielioppia, ja vaikka olisikin, tuskinpa ryhtyisimme opiskelemaan. Kieliin joudumme tutustumaan nähtävästi vasta sitten, kun pääsemme ulkomaille ja pakko panee opiskelemaan niitä tosisteolla. Milloin aiot matkustaa kotiin? Pitääkö sinun suorittaa joi-tain tutkintoja? Ikävöitkö kovin Brysselissäsi, onko paljon tuttaviasia? — Niin, tiedätkö, että Anatoli on hyvin sairas. Lääkärit totesivat hänessä olevan keuhkotaudin, ja hänessä on koko ajan kuumetta. Kuba sai luvan matkustaa kolmeksi viikoksi Jeniseiskiin, jonne hän on nyt mennytkin. Hän kirjoittaa hyvin harvoin ja vain omantunnon rauhoittamiseksi, joten en tiedä, miten hän elää; luultavasti ei kovinkaan hyvin. Zina on samanlainen kuin aina ennenkin — iloinen ja vilkas. Näkemiin sitten. Suutelen hellästi. Kaikkea hyvää. Äidiltä myös suukkoset. Kirjoita useammin.

Sinun *Nadja*

Puristan kättäsi, Manjasha, ja kiitän puolestani leikeistä. Nadjan kirjeeseen minulla ei ole mitään lisättävää.

V. U.

*Kirjoitettu maaliskuun 7 p:nä 1899
Lähetetty Shushenskojen kylästä*

*Julkaistu ensi kerran v. 1931
kokoelmassa: V. I. Lenin,
„Kirjeitä omaisille“*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan